

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J. 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого людю — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоварищення "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Хто слідуєчий?

Дві великі азіатські держави — Англія і Італія — визна-
ли Союз Соціалістичних Радянських Республік de jure. Стало-
ся неминує. Сталося тому, що капіталістичні держави пере-
стали вже дурити себе і цілий світ шорним упадком радянської
влади. Визнання Радянського Союзу приспівувє прихід до вла-
ди в Англії робітничого правительства МекДональда. Однак голо-
вною причиною визнання послужив тяжкий економічний стан
Європи, яка після Версальського міра бється у власних еко-
номічних тенетах і не може з них вивратись.

Банкротство Австрії, Німеччини, застій індустрії в Англії,
упадок торгівлі і промислу на цілм європейськм континенті
— ось головні причини, які спонукали правительства цих двох
держав до визнання Радянського Союзу. За повним визнанням
Радянського Союзу була не лише Партія Праці Великої Брита-
нії, але й велика частина англійських капіталістів, інтерес
яких представляє ліберальна партія на чолі з Бекінгом і Лойд
Джорджем. Слабу опозицію до цього визнання в Англії творять
лише консервати, які старілися наладити тяжкий економіч-
ний стан Англії великим цілом на довіз заграничних товарів
в Англію.

Європейські капіталісти, які зовсім природно ненавидять
більшовиків, добре знають, що без кооперації земель Радян-
ського Союзу їм ніколи не вдасться поставити бодай на довоєн-
ну ступу господарство Європи. Про це свідчить той факт, що
перед визнанням Радянського Союзу Англія і Італія підписали
з правительством Радянських Республік торговельні договори,
виконання яких без політичних зносив цілком неможливі.

Для того, щоб відродити господарство Європи, потрібні
сировина і ринок збуту. Ці необхідні чинники є в Радянських
Республіках. Для того, щоб дістати ті сировині і мати ринок
збуту, треба відродити і радянське господарство, яке в наслідок
довгої горожанської війни, блокади й голоду дуже підупало.
Гостанні новинки з Англії добувають, що правительство МекДо-
нальда планує отворити в Англії кредити для правительства
Радянського Союзу. За Англією, безсмертно, піде й Італія.
Інші держави також не остануться пасивними. Слідуєчою
державою, яка готується до визнання, називають Голландію.

Покищо неясним ще є становище Франції, яка має тепер
в Москві свою місію. Проти волі більшого числа своєї грома-
дянства, завзятий опір визнанню Радянського Союзу ставить
правительство Злучених Держав, якому в день і в ночі сниться
небезпека більшовизму. Воно не тільки само опирається цьому
визнанню, але старється всіма силами відмовити від цього і
інші держави, як от Японія і Китай. Японія, після навістившо-
го її минулого літа землетрусу, потрібна фінансова поміч і та-
ку поміч вона може дістати в Злучених Державах, тому до
першої міри старється бути з ними в "приятельських" зносинах.

Китай економічно, а тим самим й політично також зависить від
американського капіталу. Та це в кінець кінців не врятує
правительство цих держав від визнання Радянського Союзу, бо
воно не піддержує напору мас. А маси цих держав стоять за ви-
знання. А тепер, після визнання Радянських Республік Ан-
глією і Італією, ці маси ще більше закликають цього кроку від
своїх правителів. І питання визнання Союзу Соціалістичних
Радянських Республік іншими державами, це питання не мі-
сця і не часу, але найближчих днів. Лішається тільки
питання — хто слідуєчий?

Робітник.

П'ЯТИЙ ЗІЗД СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНСЬКИЙ РО-
БІТНИЧИЙ ДІМ ЗАКІНЧИВСЯ.

П'ятий Зізд Стоваришення Український Робітничий Дім
закінчився. Брак часу не дозволяє ще нам подробице освітлити
чотироденні наради Зізду і його ухвали. На цім місці треба
сказати, що ні оден Зізд Стоваришення не відбувався так солід-
дарно, як цей з ряду П'ятих Зізів.

П'ятий Зізд!
Вдумайтесь, товариші робітники й фермери та товаришки
робітничі в ці слова! Заставляється над ними! П'ятий раз за
час істновання Стоваришення зібралися представники україн-
ського передового робітництва і фермерства, щоб спільно по-
радитися, як дальше нести свою організаційну і освітню працю
серед українського робітництва і фермерства Канади, щоб ви-
робити найвідповідніший план тої праці, яка має вивратити несе-
домі ще трудящі маси з темноти і повести їх по шляху культур-
ного розвитку.

І на честь українського робітництва в Канаді треба сказа-
ти, що воно чим рік-стунє на вищий щабель свого організацій-
ного і культурного розвитку. І чим вище воно ступає, тим вище
падають його вороги.

П'ятий Зізд!
Що приніс він українському робітництву і фермерству Ка-
нади? Відповідь на це знайдете ви майже в кожнім більшій і
меншій місті Канади, в гірничих околицях західної Канади, се-
ред глухих фермерських закутків, в цілм раді Робітничих До-
мів, розкиданих по широких просторах Канади. А найкращу від-
повідь знайдете перш всего в культурно-освітнім осередку Стова-
ришення — в Українськм Робітничім Домі в Вінніпегу, селя я-
кого не могла вмістити всіх, що бажали бачити "Дванадцять"
і концепт підчас Зізду. Сотки людей вернулося в суботу й не-
ділью вечером до дощу а під дверей Українського Робітничого
Дому!

П'ятий Зізд!
Чи розуміли його значіння українські робітники й ферме-
ри в Канаді, чи зацікавилися вони ним?
Відповідь на ці питання ви знайдете на першій сторінці
минулого числа "Українських Робітничих Вістей" і на четвертій
сторінці цього числа. Так, це є відповідь, яка говорить сама за
себе. І ця відповідь каже нам, що Стоварищення Український
Робітничий Дім перестало бути сектою обмеженого числа сви-
доміших робітників, воно стало великою громадською організа-

цією. Воно збудило українські працюючі маси Канади а лєтар-
гії і посліяло їх до життя і свомі
"Словом сильним, мов трубов",
хоч не міліони, то тисячі ає до бою з темнотою, з байдужістю.
І ці тисячі відозвалися і радо йдуть на його голо.

П'ятий Зізд!
Він зібрався в хвилину, коли над Стоваришенням Україн-
ський Робітничий Дім нависла чорна хмара клевети й плюгавих
нападів буржуазії, коло якої завляють лінії, жалюгідні укра-
їнські пігмеї, що всіма силами пишуть в пани і не мають над
ким панувати. Зізд зібрався в хвилину, коли світовий проле-
таріат огорнув сум і жалоба над могильою свого неазаміного
Вожда. Зібрався і радив цілий чотири дні й вечери над тим,
щоб зміцнити свої сили перед лицем своїх ворогів.

П'ятий Зізд Стоваришення Український Робітничий Дім
сказав своє слово. А цим словом є: Стоваришення Український
Робітничий Дім буде жити! Буде жити на славу українсько-
го робітництва і бідного фермерства Канади!

П'ятий Зізд!
Обговорюючи найбільші потреби українських трудових
мас Канади, не забув він і за своїх поневоленних братів на тих
землях, що знаходяться нині під насильною окупацією польської
шляхти і румунських бояр. Він цілком грімкий голос проте-
сту перед працюючим цілому світі і перед робітничим прави-
тельством Англії проти тих насильств, терору і дикой сваволі,
яких доконують польська шляхта і румунські бояри над мир-
ним працюючим українським населенням Галичини, Волині й
Буковини.

П'ятий Зізд Стоваришення сказав своїм поневоленим бра-
там тих земель, що українське робітництво і фермерство Кана-
ді ні на хвилину не забуває за ту соціальну й національну не-
волю, яку накисло трудовому українському населенню Гали-
чини й Буковини волею світових імперіалістів.

П'ятий Зізд Стоваришення Український Робітничий Дім
уже закінчився. Більшість делегатів вже виїхали до своїх міс-
цевостей з новим духом і енергією до праці. А праці тої є ще
багато, ох, як багато. Вона тепер тільки починається. Органі-
заційна, культурна, допомогна праця повинна розвинутиє теп-
ер, від П'ятого Зізду, у всій своїй ширині й глибині.

Ми праємо дорогих Делегатів і Делегаток й кажемо:
Хай не буде ні одної місцевости в Канаді, де-б в 1924 році
не заснувався відділ Стоваришення Український Робітничий
Дім!

Хай в 1924 році не останеться ані цента довгу на Украї-
нських Робітничих Домах в Канаді!

Хай П'ятий Зізд Стоваришення буде запорукою найтісні-
шої єдності українського робітництва і фермерства в Канаді!
Хай живе Стоваришення Український Робітничий Дім!

Г. М. ОДИНЕЦЬ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОГО
ПОНЕВОЛЕНОГО СЕЛЯНСТВА.

В останнім числі "Українських Робітничих Вістей" помі-
щена була стаття з кийського "Більшовика" п. н. "Слово Шесто-
го Зізду Рад Київщини в обороні галицького селянства".

За останні часи українська радянська преса все більше й
більше присвячує уваги долі українських селян і робітників о-
купованих польською шляхтою і румунськими боярами украї-
нських земель.

На Шестім Зізді Рад Київщини, що відбувся на початку
січня п. р., тов. Гаврило Матвієвич Одинець, член президії Комі-
тетів Незаможного Селянства України, вилосив палку промову,
в котрій зясував страшне положення українського селян-
ства Галичини, Волині, Буковини й Бесарабії та запитав прису-
тнього на зізді голову радянського уряду т. Чубаря, чи уряд
вживає яких заходів, щоби полєкшити долю українського пра-
цюючого населення на вище зазначених українських землях.

"Хотілося бй все-ж таки знати, — каже тов. Одинець, — чи
зможє наш уряд вжити яких-небудь заходів, щоб поліпшити
стан цих наших селян, котрі живуть за кордоном, мучаться і кот-
рим не дають ні освіти, ні права обробляти землю?"

Зізд Рад Київщини піддержав одностайно це запитання.
На це запитання тов. Чубар відповів, що минулої весни ця
справа була порушена на сесії Виконавчого Комітету і тоді-ж
було вивчено відношення уряду до цієї справи. Веророті, тов.
Чубар сказав, що нема що покладати великих надій на ноти
радянського уряду в цій справі, бо капіталістичні країни
мають свої закони і по самих нотах радянського уряду вони їх не
змінять, так само, як радянський уряд не змінить своїх зако-
нів по нотах Короза.

"Ми знаємо, — каже тов. Чубар, — що зміна тих законів
можє статись тільки під великим натиском самих трудових мас
тих держав, до яких ми звертаєсь. Коли ми будемо міцні, коли
наше господарство, наші фінанси й наше значіння в міжна-
родній ролі буде значне, ми зможемо не тільки писати запитан-
ня цим урядам, але підтримати ці чи інші запитання й виступи
нашого господарства як бойкотом, чи яким іншим чином. До
цього змінення ми простуємо".

В зв'язку з запитанням т. Одинця і відповідо т. Чубаря, т.
Шупак, редактор кийського "Більшовика" вніс додаток до ре-
золюції пропове довіря Шестого Зізду Рад Київщини радян-
ському уряду, який звучить:

"Шестий Зізд Рад Київщини звертається до Робітничо-Селян-
ського Уряду України в особі т. Чубаря з проханям підне-
сти свій голос протесту та вжити всіх заходів для захисту по-
неволенних українських робітників і селян, які пригноблені поль-
ською шляхтою і румунською боярщиною".

Цей додаток прийнято одностайно.

А тепер ще кілька слів про тов. Одинця.
Тов. Одинець — старенький бідняк-селянин Чернігівської
губ. Ще за часів царської Росії його переслідували за револю-
ційну діяльність, за те, що він завжди ставав в обороні бідно-
го. Царське правительство вислало його з рідної губернії на
довгий час на Волинь, тобто відбрало йому право жити не тільки
в рідній селі, але і в губернії. Однак і на вигнанню він не за-
лишав своєї діяльності. Підчас жовтєвої революції він, не бу-
дучи добре ознайомленим з ідеєю комуністів, не став на їх сто-
рону, а линув більше до соціал-революціонерів. Але скоро пе-
реконався, що тільки радянська влада забезпечує повне визна-
лення селянської бідноти з поміщицької неволі і без якихих за-
стережень став по стороні радянської влади.

Недовзі його вибрано членом президії Комнезамів (Комі-
тетів Незаможного Селянства України), в якій він є дуже ак-
тивним і користується великою любовю української бідноти.
Минулої осені, підчас всеосозної вистави в Москві, він брав
активну участь в міжнародній селянській конференції і зівстав
визбраний членом її президії.

Тов. Гаврило Матвієвич Одинець працює не тільки на гро-
мадськм полі, організуючи бідне селянство України та оборо-
нюючи своїх братів поза кордонами Радянської України. Він
і в своїх ріднім селі запровадив колективне господарство-се-
лянської бідноти і тим старється показати дооколичним селя-

нам-біднякам, що поліпшення їх долі, їх господарського стану
залежить не лише від радянської влади, але і від них самих.
Він зорганізував з сільської бідноти в селі Борки, Чернігівської
губ., сільсько-господарську комуну п. н. "Криниця", членом якої
є він сам і його діти.

П'ятий Зізд Стоваришення Український Робітничий Дім в
Канаді, вислухавши доклад про те, що на Шестім Зізді Рад Ки-
ївщини т. Одинець підняв голос перед головою радянського у-
ряду т. Чубарем в обороні поневоєних селян і робітників Га-
личини, Волині й Буковини, ухвалив вислати т. Одинцеві подя-
ку, яка звучить:

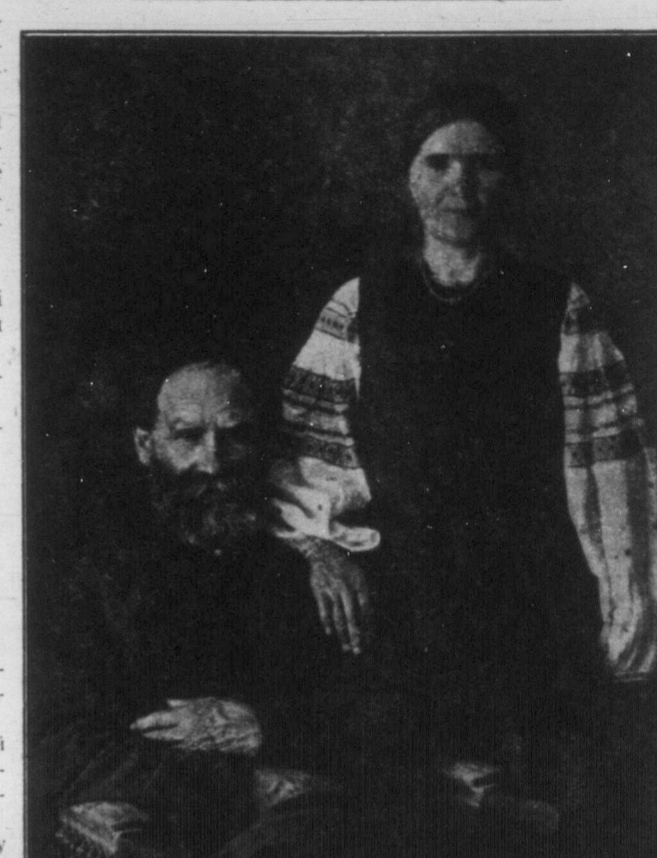
"Шановний Товаришу!

П'ятий Зізд Стоваришення Український Робітничий Дім, я-
кий зібрався 6. лютого в Вінніпегу і репрезентує організоване
українське робітництво і фермерство Канади, висловлює Вам
сердечну подяку за Вашу ширю-братерську оборону на Шестім
Зізді Рад Київщини тих українських робітників й селян, що то-
мляться в тяжкій неволі польської шляхти і румунських бояр.

Велика більшість нас, зібраних на П'ятім Зізді Стоварише-
ння У.Р.Д., є вихідцями з Галичини, Буковини й Волині, є бра-
тами тих селян й робітників, в обороні яких Ви підняли свій го-
лос перед Головою Ради Народних Комісарів України на Зізді
Рад Київщини.

Ми висловлюємо надію, що Ви, як представник української
бідноти й нададі будете обороняти українську бідноту Галичи-
ни, Волині й Буковини перед насильствами польської шляхти
і румунських бояр".

Волинець.

ГАВРИЛО МАТВІЄВИЧ ОДИНЕЦЬ,
член президії Комітетів Незаможного Селянства України
і його дружина.

УКРАЇНЦІ В ПАЗУРАХ МАЛОЇ АНТАНТИ.

В "Більшовик" з 13. грудня Наївн, дурнї, провокаційні
читаємо: шкурники, лєкаї Антанти —
Раніше було поміщено до- вони думали в цьому знайти
писи про-гніт над Українцями хоч якє будь спасення від ін-
з боку панства в Галичині, про тервенції більшовиків, та збе-
становише карпатських Україн ретги "українську справу". Але
зісл під "демократичною" Че знайшли "спасення в мізерних
хословаччиною. подачках і за "шмат гніло"...

Вчора була надрукована те- вони продали не тільки себе,
леграма про утиски над Укра- але й мліони українського се-
їнцями в Румунії. Біля всім лянства та робітництва (про-
міліонів Українців Антанти від- дати всю Україну їм не поща-
дала на бізнес своїм лєкай- стило). Час і життя вчать усіх,
ським державам: Польщі — в тому числі і українську тупо-
Галичину, Румунії — Букови- добу, продаючицьку, націона-
лю, Чехословаччині — Карпат- лістичну нікчемність.

Держави Антанти, як тільки змінили гніт над "своїми на-
до розбитої на частки нації та родами", то зразу-ж, забувши
до утворення "української дер "теплі чуття" до Українців,
жави", про що так багаали прийнялись і за них. Спочатку
Антанту українські жовтобла- вони душили лише селян і ро-
китні політики самих рідних бітників, накладаючи на них
таборів, починаючи від зарек- покшипо тільки ярмо економіч-
ного та соціального рабства.

"Свої-ж" ланки — емігран-
ти — лише тільки перед Антан- тивність, мовляв, ми не біль-
тистю плазувало теперішнє емі- шовики...
грантство з України. На те, що "демократична" Польща допо-
може "українській державі" може "українській державі"
ведення "національно-культур- ної справи".

В Румунії, наприклад, поча-
лася скажена румунізація буд-
ковинських трудящих Укра-
їни. Всі українські школи в
Буковині зачиняються, а укра-
їнські гімназії в Чернівцях,
Зімінці та інших містах руму-
нізуються, а з декількох укра-
їнських газет залишена лише
одна — "Промінь", якій дозво-
лено виходити 1 раз на місяць.
Всі інші газети зачинені, інте-
лігенція українська поволі руму-
нізується — о! вона досить
гнуцка!

Не краще і в "Чехословаць-
кій Карпатській Україні". Но-
вий губернатор Бєскід всю у-
країнську інтелігенцію жене з
посад, а потім, як звичайно,
йдє й до "денационалізації"

Про стан Українців-Галичан
від Польщею і згадувати не-
доводиться. Замість україн-
ських газет, — виходить білі
аркуші з дрібною хроною в
кінці і з обовязковими обява-
ми про оштрафования та "кон-
фіскації". Похід навіть проти
приватних українських шкіл
нечуваннї. 20-го листопада
польська поліція зробила на-
скок на підпольний україн-
ський університет у Львові, а
фашистські організації Поляків
на львівському зізді вимітали
зничнення "всього українсько-
го", в тому числі шкіл, газет,
підпольного університету, і на-
віть "вірних Українців-урядо-
вців".

Хай читач не думає, що за-
кордонні українські "політич-
ні та громадські організації",
окремї діячі емігранти — по-
літики протестують "во всю"
проти знущання хортих Антан-
ти над Українцями — селяна-
ми та робітниками.

Ні! Вони кованють, як пігул-
ки, кожний новий утиск, не
"помічають нічого", ходять з
візитами до Бенешів та Пля-
судських і в найкращих випад-
ках до кавверів разом з та-
мошніми соціал-зрадниками.

Так і Винниченко з Шаповалом
перебувають в Празі, ви-
даючи книжки, журнали, чита-
ти яких Буковинці та Галич-
чани не хочуть а коли і хотіли-б,
то не мали-б змоги.

А от, коли торкається до
справи Радянської України,
"знушає над Українцями"
більшовиків, що видають де-
сятки газет, журналів, мліони
книжок українською мовою
на державні кошти, утримують
тисячі українських "трудо-
вих шкіл" — от тоді "наші політи-
ки" репетують, сліявно си-
чать, протестують перед цілим
світом.

Як на Радянській Україні,
так і за кордоном лише кому-
ністична партія дає повне ви-
звольення як соціально, так і
національне. Це треба пам'ята-
ти усім пригніченим Україн-
цям — робітникам, селянам та
трудоий інтелігенції, що хоче
за ними йти.

На завзяті націоналістичні
контр-революційні, прода-
ничні та емігрантські юрби,
на те, що вони порозуміюча-
ють і побачуть свою вину та
глупоту не може бути жадної
надії.

Горбатого могила випра-
вить, а трудящі Галичини, Бу-
ковини та Закарпаття визна-
ляться з поневолення лише
своїми силами під проводом
компартії.

Вас. Дєснєк.

СВЯТО ШКОЛИ ІМ. ГРИНЧЕН-
КА В ХАРКОВІ.

В грудні м. р. школа ім. Б.
Грінченка в Харкові святкува-
ла 6-ті роковини своєїго іст-
новання. Ця школа за часів
Денікина була єдиною украї-
нською гімназією, на утримання
якої збирало засоби по всій
Україні. Перетворена при ра-
дянській владі в трудову шко-
лу, в 1922 р., вона стає в цім
напрямі на міцні ноги. Засно-
вуються різні "студії", які від-
так перетворєно в майстерні.
Школа стає досвідною, на повно-
му удержанню наркомосити, а
заведення снідання та обіду
дає змогу збільшити час пере-
бування дітей в школі від год.
9 ранку до 6—7 вечером, а лі-
том і довше. Тепер школа має
230 учеників, доволі забезпе-
чена з матеріальною боку і
має гарних педагогів.

В школі є дитячий виксо-
ком, що організує і направляє
внутрішнє дитяче життя.

ЗАКРИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ
ШКІЛ В ГАЛИЧИНІ.

Польська влада в Сх. Гали-
чині закрила в 1923 р. сліду-
ючі українські приватні школи:
Народні школи: 2 школи (4
і 5 класу) в Дрогобичі, 1
школу 4 класу в Золочеві, а
далі всенародні школи в Ра-
дехові, Бурштині, Зайбиках,
Білім Камени, Зазулях, Сасові,
Гавареччині, Заболотові, Ко-
злові, Винниках, Судовій Во-
лині, с. Вовче, Машківській
і других.

Учительські семінари: в
Тернополі і Винниках.
Гімназійні курси: в Радехові,
Луці біля Самбора та Грима-
лові.